

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 5. Peßimæ artes, quibus diuitiæ atq[ue] nobilitas sæpe sunt quæsitæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

& quos non? Ut pecuniæ habeantur, profli-
gatur fides, proditur patria, amittitur ca-
lum, venditur anima diabolo, traditur Deus
Iudæo. Neque enim satis est, Iudam hoc se-
mel fecisse, adhuc hodie reperiuntur, qui ut
nummos referant, deferunt hostiam conse-
cratam, ad recutitos, impijs cultris conuul-
nerandam. Quis honor, quæ honestas, quæ
nobilitas inesse potest auri argentiq̃ue sac-
culis, aut prædijs in hunc modum acqui-
sitis? Et tamen quoties nobilitas non nisi his
artibus comparatur?

§. V.

*Pessima artes, quibus diuitia atque nobilitas
sæpe sunt quasita-*

Imperia-
lis Secre-
tarius in
hist. de
Euryalo.

Quod, apud puræ Latinitatis, sed non
item puræ castitatis authorem Pandalus o-
stendit, qui *lenocinij mercede sortitus est Comi-
tatum, & auream bullam suæ nobilitatis poste-
ritati nulla virtute comparatam demonstra-
uit.* Cuius exemplo scriptor hæc subiungit.
*In nobilitate multi sunt gradus, mi Mariani
& sanè, si cuiuslibet originem quaras (sicut ma-
sententia fert) aut nullas nobilitates inuenias,
aut admodum paucas, quæ sceleratum non ha-
buerunt ortum. Cùm enim hos dici nobiles vi-
deamus, qui diuitijs abundant, diuitia ver-*

rati

rarò virtutis sunt comites, quis non videt ortum esse nobilitatis degenerẽ? Hunc usura ditarunt: illum spolia: proditiones alium: hic veneficijs ditatus est: ille adulationibus: huic adulteria lucrum prabent: nonnullis mendacia profunt: quidam faciunt ex coniuge quastum: quidam, ex natis: plerosque homicidia inuant. Rarus est, qui iustè diuitias congregat. Nemo fastum amplum facit, nisi qui omnes metit herbas. Congregant homines diuitias multas; nec unde veniant, sed quàm multa veniant, querunt. Omnibus is versus placet:

Vnde habeas querit nemo: sed oportet habere.

Postquam verò plena est arca, tunc nobilitas poscitur: que sic quasita, nihil est aliud, quàm premium iniquitatis. Et paulò pòst. Non miror aureas vestes, equos, canes, ordinem famulorum, lautas mensas, marmoreas aedes, villas, pradia, piscinas, iurisdictiones, silvas: nam hec omnia stultus assequi potest, quem si quis nobilem dixerit, ipse fiet stultus. Hæc de nobilitate emta, non de illis, quos virtus, aut fortitudo bellica, scientiæ ué nobilitauerunt. Huius enim nobilitatis origo honore dignissima semper iudicata est: empta autem nobilitas tanti facienda est,

Matth. 13.
7.

quanti pecunia, quæ utiq; non ornat eos, à quibus fuit, per furta, aut fraudes comparata. Quæ cum ita sint, nonnè meritò Christus diuitias cum *spinis* comparauit, quæ & pulchritudine carent, & molestæ sunt rosas colligentibus, & denique vulnerant contrectantes. Longè sanè profundius aculeum imprimunt diuitiæ, quibus incautè manus iniiciuntur. Vno verbo, *pauper est, qui vult esse diues*; nec rarò dum quærit pecuniam, amittit vitam. Ita memorat Ioannes Nauclerus, Anno 1198. Richardum regem Angliæ, cum audiisset quemdam militem Lemouicensis diœcesis in suo castro thesaurum magnum reperisse, cupiditate accensum, à vicecomite Lemouicensi, ad quem securitatis causa confugerat, militem repetiisse. Negatus est illi miles. Quare in dicto castro eum rex obsedit, thesauro positurus. Sed neque arcem, neque militem, neque aurum cepit. Quippe cum castrum noctes diesque quateret, rexque ipse oppugnantibus instaret, sagitta ictus interijt. Hoc habet, non thesaurum.

Ioann.
Naucler.
Chrono-
graph. vo-
lum. 2.
Gener.
40. Anno
1198.

Lucan.
lib. 3. bel-
li ciu.

*Usque adeò solus ferrum, mortemq; timere
Auri nescit amor.*

§. VI.